

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 995/2019
11.12.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Драгана Аћимовића и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљених Андрије Глишића и Душана Милисављевића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљених Андрије Глишића и Душана Милисављевића, адвоката Боривоја Боровића и Огњена Радића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду 2К.бр.42/18 од 14.11.2018.године и Апелационог суда у Београду Кж1 185/19 од 23.05.2019.године, у седници већа одржаној дана 11.12.2019.године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости бранилаца окривљених Андрије Глишића и Душана Милисављевића, адвоката Боривоја Боровића и Огњена Радића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду 2К.бр.42/18 од 14.11.2018.године и Апелационог суда у Београду Кж1 185/19 од 23.05.2019.године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду 2К.бр.42/18 од 14.11.2018.године окривљени Андрија Глишић и Душан Милисављевић су оглашени кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ, а окривљени Андрија Глишић и због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 3. у вези става 1. и 2. КЗ, па су окривљеном Андрији Глишићу за извршена кривична дела претходно утврђене појединачне казне и то за кривично дело из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ казна затвора у трајању од 5 година, а за кривично дело из члана 348. став 3. у вези става 1. и 2. КЗ казна затвора у трајању од 3 године и затим је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 7 (седам) година у коју му се урачунава време проведено у притвору од 12.11.2017.године до

14.11.2018.године, док је окривљеном Душану Милисављевићу за кривично дело из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ утврђена казна затвора у трајању од 5 година и 6 месеци, те му је на основу члана 47. КЗ опозван условни отпуст са издржавања казне затвора у трајању од 3 године и 6 месеци на коју је осуђен пресудом Вишег суда у Београду Спк.бр.78/14 (К.бр.362/14) од 11.06.2014.године (правноснажна дана 16.07.2014.године), а на који је пуштен дана 05.04.2017.године и узета му као утврђена казна затвора у трајању од 3 године и 6 месеци и затим је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 8 (осам) година у коју му се урачунава време проведено у притвору почев од 12.11.2018.године па до упућивања у завод за извршење кривичних санкција, а најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди, као и време проведено у притвору и на издржавању казне затвора по пресуди Вишег суда у Београду Спк.бр.78/14 (К.бр.362/14) од 11.06.2014.године у периоду од 04.02.2014.године до 11.06.2014.године и од 26.12.2014.године до 05.04.2017.године.

Истом пресудом према окривљеном Андрији Глишићу је изречена мера безбедности одузимање предмета, а како је то ближе означено у изреци пресуде. Од окривљених је одузета имовинска корист прибављена извршењем кривичног дела и то од окривљеног Андрије Глишића новац у износу од 900 евра и 23.000,00 динара, а од окривљеног Душана Милисављевића новац у износу од 350 евра и 1.520,00 динара. Окривљени су обавезани да плате трошкове кривичног поступка, а о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 185/19 од 23.05.2019.године одбијена је као неоснована жалба бранилаца окривљених Андрије Глишића и Душана Милисављевића, адвоката Боровоја Боровића и Огњена Радића и потврђена је пресуда Вишег суда у Београду 2К.бр.42/18 од 14.11.2018.године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднели су браниоци окривљених Андрије Глишића и Душана Милисављевића, адвокати Боровоје Боровић и Огњен Радић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји као основан поднети захтев, те да сагласно члану 492. став 1. тачка 1) ЗКП укине пресуде Вишег суда у Београду 2К.бр.42/18 од 14.11.2018.године и Апелационог суда у Београду Кж1 185/19 од 23.05.2019.године и предмет врати на поновно суђење или да сходно члану 492. став 1. тачка 2) ЗКП преиначи наведене пресуде.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде

против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, браниоци окривљених Андрије Глишића и Душана Милисављевића у поднетом захтеву истичу да се побијане правноснажне пресуде заснивају на доказима на којима се по одредбама ЗКП не могу заснивати, а без којих доказа не би била донета осуђујућа пресуда и то на записнику о претресању стана и других просторија, записнику о прегледу отвореног простора, потврди о привремено одузетим предметима, криминалистичко-техничкој документацији - извештају о форензичком прегледу лица места и фотодокументацији која је том приликом сачињена и свим обављеним вештачењима, а који су као незаконито прибављени докази морали бити издвојени из списка предмета. Као разлог незаконитости записника о претресању стана и других просторија браниоци окривљених наводе да је претрес започет без присуства сведока претреса АА и ББ, те да окривљени Андрија Глишић није био присутан самом претресу, већ је тек по обављеном претресу из друге просторије стана доведен у просторију која је претресана и то само да формално потпише записник, а што је супротно одредби члана 156. став 4. ЗКП којом је предвиђено да ће се држалац стана позвати да присуствује претресању, а такође окривљени приликом претреса стана није био поучен од стране овлашћених полицијских службеника о његовим правима, а посебно о праву на браниоца, а што све произилази из исказа сведока претреса АА и ББ, тако да све то по мишљењу бранилаца указује да су предмети и докази кривичног дела премештани са једног места на друго од стране полиције, паковани, распакивани и фотографисани пре доласка сведока претреса који су дошли накнадно, те да је лице места компромитовано и контаминирано, да фотодокументација није аутентична, као и да је окривљени онемогућен да присуствује претресу. Као разлог незаконитости записника о прегледу отвореног простора, тачније прегледу контејнера наводи се да овој доказној радњи није присуствовао окривљени, иако је потписао наведени записник, а такође истој није присуствовао ни његов бранилац, те да је у записнику погрешно наведено време претресања, док су остали докази незаконити јер произилазе из по ставу бранилаца претходно незаконито спроведених доказних радњи претресања стана и других просторија и прегледа отвореног простора - контејнера.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Наиме, исти наводи о битној повреди одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП истакнути у жалби бранилаца окривљених Андрије Глишића и Душана Милисављевића, адвоката Боривоја Боровића и Огњена Радића били су предмет разматрања Апелационог суда у Београду који је поступао по жалби бранилаца окривљених изјављеној против првостепене пресуде Вишег суда у Београду 2К.бр.42/18 од 14.11.2018.године. Апелациони суд у Београду као другостепени је ове наводе оценио неоснованим, прихватајући

разлоге првостепеног суда дате на странама 34 и 35 образложења првостепене пресуде, и о томе на странама 4 и 5 другостепене пресуде Кж1 185/19 од 23.05.2019.године изнео у свему јасне, детаљне и аргументоване разлоге, које Врховни касациони суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

У осталом делу захтева за заштиту законитости, указујући да из изведених доказа није на несумњив начин утврђено да су окривљени извршили кривична дела која су им стављена на терет и за која су правноснажно оглашени кривим, те да их је применом начела *in dubio pro geo* требало ослободити од оптужбе, као и указујући на међусобне противречности и нелогичности у исказима испитаних сведока ВВ и ГГ, полицијских службеника који су вршили претрес стана и преглед контејнера, и то у погледу поучавања окривљеног Андрије Глишића о његовим правима, између осталог и о праву на браниоца, те ко је од ове двојице полицијских службеника вршио преглед контејнера и у које време је исти вршен, а због чега суд по мишљењу одбране није требало да прихвати њихове исказе, браниоци окривљених, по налажењу овога суда, у суштини оспоравају правилност утврђеног чињеничног стања и оцену исказа сведока ВВ и ГГ дату од стране нижестепених судова, а што није дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљених, односно њихових бранилаца у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, па Врховни касациони суд ове наводе захтева није ни разматрао.

Врховни касациони суд је, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости бранилаца окривљених Андрије Глишића и Душана Милисављевића, адвоката Боривоја Боровића и Огњена Радића, на основу члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев бранилаца окривљених одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић